

Đề bài:

Buổi tối là lúc cả nhà quây quần bên nhau. Em hãy tả lại cảnh sum họp đầm ấm của gia đình em vào một buổi tối.

Bài làm

Tôi thứ bảy, khi ăn cơm tôi bảo với cả nhà: *Bây giờ con thông báo một tin nhé: Sau bữa cơm chúng ta sẽ tổ chức dạ hội gia đình. Mỗi người phải đóng góp một tiết mục...* Chưa nói hết lời thì cậu em đã vỗ tay hoan hô: *Hay lắm! Em đồng ý.* Nói rồi, nó liền xì xụp húp hết nước súp trong bát, vợ vội một lát bánh mì nhai ngấu nghiến. Vừa ăn nó vừa giục quýnh lên: *Ba ơi, má ơi, ăn nhanh đi nào. Sắp dạ hội rồi.* Má bật cười, quay qua nói với tôi: *con ranh này thì lắm trò lắm đây.* Tôi liền chun mũi với má.

Bữa cơm tôi thể là kết thúc rất nhanh. Tôi và cậu em vội vã giúp má thu dọn bát đĩa. Tôi mang ra bàn một cái ghế băng, đứng lên đó và trình trọng tuyên bố: *Buổi dạ hội gia đình bắt đầu. Tôi là người điều khiển chương trình, kiêm diễn viên, kiêm khán giả. Tiết mục đầu tiên do tôi biểu diễn: độc tấu Hamônic, bài Reo vang bình minh, nhạc và lời của Lưu Hữu Phước.* Nói xong, tôi liền tấu luôn. Tiếng kèn tuy là không được hay cho lắm, nhưng cũng chỉ tạm được, chỉ thấy ba và má cũng gật đầu theo nhịp phách theo, miệng nở nụ cười. Tiết mục biểu diễn xong, cậu em tôi cũng hăng hái thổi một bài tên là: *Chú ếch xanh.* Bỗng chốc tiếng chân dậm chày, tiếng vỗ tay cầm nhịp hòa lẫn tiếng kèn tràn ngập cả căn phòng.

Hai chúng tôi biểu diễn xong, ba và má vỗ tay khen hay. Đặc biệt là ba, vui quá miệng luôn nở nụ cười. Tôi bảo: *Ba ơi! Ba xem chúng con biểu diễn rồi giờ đến lượt ba đấy.* Nói rồi ba lấy giọng và hát luôn. Ba hát rất cẩn thận, nhưng toàn lạc điệu hết. Má và cậu em tôi ngồi bên phá lên cười như nắc nẻ. Thấy vậy, tôi vội ngăn lại: *Không được cười, ba đâu có phải là diễn viên chuyên nghiệp. Đừng làm ba mất hứng.* Nghe vậy, ba hát tiếp, tự tin hơn. Không ai cười ba cả. Và khi ba vừa kết thúc bài hát thì cả nhà vang lên tiếng vỗ tay hoan hô. Rồi cậu em tôi bỏ lăn ra cười, còn má thì cười chảy nước mắt. Tôi cũng được một mẻ cười đau cả bụng. Ba thấy cả nhà vậy, cũng cười theo, rất vui vẻ.

Tiếp nối chương trình, cậu em tôi liền ngâm một bài thơ, rồi đến tôi nhảy một điệu rum ba, má hát liền hai bài. Má biểu diễn xong, ba liền đứng lên góp vui. Nhưng lần này ba không hát nữa, mà ra câu đố vui để so tài thông minh của hai chị em chúng tôi.

Cũng như những lần sinh hoạt văn nghệ gia đình khác, người biểu diễn cuối cùng vẫn là má. Má độc tấu đàn oóc điện tử. Theo tiếng đàn du dương, tôi cùng cậu em tôi bất giác nhắm hát hòa vào giai điệu.

Đêm đã khuya, tiếng đàn hát và tiếng cười vẫn bay ra cùng ánh đèn, qua khung cửa sổ nhà chúng tôi, bay vào bầu trời sao.